

מג:

עין משפט
גר מצותה

מא א ב ח' פ"ג מהל' מלוה וזוה הלכה ד סמך עשין לז טושי"ע חו"מ סימן עב סעיף טז
מב ג טושי"ע חו"מ סי' טז סעיף ב בהג"ה

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

ואמרו רבנן שישבע המלוכה ויטול. ולקמן נפרש צ"ה
אמאי לא תנא לה לקמן צדאי נשבעין ויטולין;
והשתא דאמר רב אשי. משמע הכא דקאי שיטול דרב אשי
ול"מ דכריש המפקיד (צ"ח דף לה.) משמע דהדר ציה רב

אשאי מן שנייה דכ הדד פריך הנה
לכ הנה מריש דסיפא דקמי קלע
להיתמי עליו ושמיס היה שזה והלה
ואומר לו כי אלס קלע היתמי עליו
וסקע היה שזה פטור ואי איהא מגו
לשקבע שאלו דבריו לשקבע גמי
על ידי נגלו כמה היה שזה ומוקי
לה דר גלי דברתמי אלמא הדר
ביה דהא רישא גמי מזי לשנוי הכי
ותסא כולה דברתמי ויש לומר דברישא
אורחיה דלהיתמי ואז לא יכול
לשבע מהם שמי יולא היה הפקדון
ויסיקד: **מסו קארי** פ' ג נשבע
ויהיה. מה שכתוב בקוטרס ועולם
לשבע קאי דשבעה חמלה נראה
טעמא סופר אלס ארשא קאי דשבעה
גמי ליה הוי: **אבר** קרא ונכא
א. פירש בקוטרס דכיון דנכא
בת פרעון היא לא קבלו עליה אלס
דמתיי שייח קרא דבכמוק פריך
דמתיי אחמי חייב לימא ליה הו
קבילתיה ומאי קושיא שמואל מודה
בתיי דבר פרעון ולימא ליהמ
דלגערדי פריך דמתיי כי קאמר
שמואל כי וידוקת ים תלקח דמדי
רב תחמן בחד נכא או בחד נכא
אלס נכא דכדי קתא מוכחא מילתא
דקתא תמשכון ונכא פרעון ורשאה
לפרש ד"ק אלס קתא ונכא לא
אלס אכד כל חד לפי מאי דשייח
דאם הנכא שייח עשר קתי אכד
ונכא אכד עשר חלקים אכד קתא
אכד חלק אחד עשר וע"י לפרש
דקתא ונכא לא ופי קתא לא
פלגא אלס מאי דשוי דעיקר
הסימחא חמלה ועי הנכא אכד נכא
אכד כולה ופי אכד נכא דברשא
אכד פלגא אכד חלק אכד כולה
אכד פלגא אכד חלק אכד כולה

גערדענע אומי' אפי' אונד קחא גרישא אונד פלגא וגרס גרישא
דמילטיייהו אונד קחא אונד פלגא: **מתני'** בדפריש כי קאמר שמואל
ברא פריש: ר"ל גרס אפמא וכו' רבינו חס ומומי דשמואל בדפריש

דאין סגרא להפסד למלוא כל חובו לגמרי היזה דלג פירש ואם
 אי בדפריש מאי טעמא דר' אליעזר ויז לומר דקסבר ר' אליעזר דא
 נשך (י"ב דף ט"ו: וס) דקאמר דבאמבכתא בעלמא לא הו"א אפי' לא
 אצטרי וכלא אעבדי שצין דעמחו להאחצין אלל לבציעת חצירו ולהסמך
 ואפי' מאן דחשיב משחק קבוצא אסמכתא בפרקו אי בורר (פסחד'
 גמור דעמחו להפסד כל החוב וכל שכן אי שמואל איירי דלג פירש
 אלל היינו שפירש בהדיא שפסיד כל החוב אלל כמו שפירש דפריש
 אי קבלה שבעבנו בידו עד שפסד כל חובו ורי עקיבא סבר דלא
 (י"ב דף ט"ז:) אמאי לא מוקי מנחי דהמלוה על המשכן שומר
 לומר אי מודה בדפריש ופולחנא דלג פירש אמאי לא יפסיד כנגד
 המשכן דמה שנגד המשכן חשיב כמפרש והשחא נמי ניחא דלא
 דשמואל דבעלמא לפי גירסת אפי' ויבטול דשמואל איירי דלג
 כל החוב אם כן בדפריש נמי נהי שלא יפסיד כנגד כל החוב מכל
 אצטרי כנגד המשכן אלל לפירוש רבינו חננאל דמוקי שמואל דפריש
 כיון דלא פירש וטעמא דרבי עקיבא משום דר' יצחק דמפרש הש
 ר' אליעזר ית ליה דשמואל מדטול אפי' מה שנגד המשכן דל
 המשכן והא דקאמר לקמן למאי תפס ית לוצרון דברים בעלמא
 בשמואל מה ניחא טפי דלא קאמר דכיל עלמא אית להו דשמואל
 נגארה דמכאן איז ראייה דלא הוה מצי לומר כולי עלמא אית להו כי
 ועוד דלרבי דקיימא לן כוותיה לגבי רב יוסף דבסמוך דרין לאוקמי
 לן כן ר' עקיבא דר' אליעזר שמואי והא ועוד דממה לקמן הויא דר'
 יוחנן דאמר בערבון כנגד כולי האי קוה א"כ ר' יוחנן כשמואל
 דיומא מתמייל והלכתי כוותיה דכיי האיז דערבון ויעני איזר איתיה

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות

גב' והספא דאמר רב אשי זה נשבע וזה נשבע הכי קאמר מי נשבע
הספא כו' (י) והא דרב אשי צבאא מצינא הוא כפ' המפקיד (לה).
דאמר רב הונא האם (לד): גבי שומר שכר שטען נגנבה וחיוב עמלו
בחסלומו משביעין אותו שבויה שאינה ברשותו חייבין שמה עיניו

אסיפא ותיפוק ליה
אמר שמואל ארישא
רב ארישא וכן א"ר
אסיפא דרישא סלע
היה שוה והלא אומר
ליותני עליו ושלא
דשבועה גבי לזה
לזה ושדייה אמלוה
נשי "דקימא לן זה
וזה נשבע כמה שוה
תחלה מי שהפקדון
הוויצא הלה את
האי קתא דמגלא
וכן ליה קתא דמגלא
אבל אלא וזו אבל
תמן אמר אפי' תרתי
חמש מאה אבר איך
סכא לא נהרדעי אמרי
דנסא אבר פלגא
תנן סלע הלויתך
והלה אומר לא כי
ושלאש דירנין היה
ואם בליתיה מתניתין
פריש ^(ב) לימא כתנאי
משכון ואבר המשכון
יו דברי רבי אליעזר
הוא שיאמר לו כלום
נשכון אבר המשכון
מלוה אלף זה בשטר
הכל אבר המשכון
אי ^(א) דשוי שיעור וזו
מאי

אבד פלגא גרסינן: חייב. ולא אמרינן
אבד כל מעותיו: בדפריש. איני מקבלו עלי אלא באחריות דמיו
בשווי: ישבע ויטול מעותיו. ישבע (א) שאבדו ויטול את חובו:
בדלא

אמר כי מוקי כמקור פלוגתא דרבי אליעזר ודר' עקיבא כדשמואל
מכאן בעלתא הוה ואפי' כנגד המשכון לא מספיק דלאשכחן בנאיכו
ויקיי למינבא מיניה ור' עקיבא לא חשיב אשכחא אלל כגון יאס
על דבריו שאמיהו אכל הכא דעמי ולכן קור' אומר דר' נקיס
דף קד: וסו' ההם שאני שלא הפסיד אבל הכא הפסיד משכטו
ואתו לריסס לנעס וזו ועוד יש לומר בדללו אשכחא פליגי ופריש
ואמר א"ע דלא הוה אלפא וזוי קבלתיה דרבי אליעזר סבר דלענין
קבלו דלא שאל המשכון אצדו מעוהו ואסו חתמך פסקא האומנין
אפי' כר' אליעזר ולימא בדפריש מודה רבי אליעזר כדשמואל ויש
המשכון לר' אליעזר ישבע ויטול מעוהו משמע אפי' מה שכנגד
קאמר דר' ע"ל להו דשמואל דהוה ליה למימר דכ"ע אית להו
פריש לא מ"ל כ"ע אית להו דשמואל לכוין דאפי' לא פריש משכטו
קוס כנגד המשכון יפסיד ואמאי לר' אליעזר יטול מעוהו דמשמע
הוה ליה למימר דכ"ע אית להו דשמואל ולר' אליעזר ישבע ויטול
אלל פליגי מה פסידו כנגד המשכון חשיב כמפוסר ינאח דודאי
שיך למימר דלענין דברים בעלתא תפיס ליה לענין מה שכנגד
הינו אי כולי עלמא אית להו דשמואל ואי הוה אמר דאין הלכה
ומוטעס וזו פסק דרבינו מהנאל דאין הלכה כשמואל וכן בה"ג דאין
ורשיש ואדרבה נראה להלכתא כותיה דקיימא לו כרז נחמי דאין
לפליגיהו דר' אליעזר ור' עקיבא כדשמואל כמו משמע וקיימא
ן שוה אלל פלגא לשמואל ובפסקא הוהב (סס דף מה): מדמה לרבי
ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן ומשמואל דאין ראיא דאין על גב דלענין
ולפי פ"ח דאריי' שמואל דפריש הוהב דערטון אריי' נמי דפריש:
מאי

מסורת הש"ס

(א) ב"מ לר: ע"ש, (ב) ו"מ
 לה, (ג) שם פכ, (ד) שם
 פא: (ה) ו"מ פד.

הגהות הב"ח

(א) נח' גבי מלוה הוא
אמר שמואל: (ב) שם לימא
כתנאי, ג"כ עי' בב"מ דף
תח ע"ב: (ג) שם לא
בדשוי ששור: (ד) רש"י
ד"ה וספחא וכו' הא דרב
אפי כ"ל וכו' ו' נמחק:
(ה) שם ד"ה ישנע וכו',
ישנע שאבד כ"ל וכו' ו'
נמחק:

בֵּינוֹ חֲנָנֶאל (הַמִּשְׁדֵּה)

המלה בירו שהשבו
לע המלה וא
אז חייב ליטבע אשה
כישונו: אל כמה ה
אז דאמי שמואל
אדאמי חביבה
אלאס ואז נאמי ח
אלא משרן עליה
אז נאמי אמי
אז שמואל הנדרא
אמיא דרב משר
ויאמר לו דל נל כולו
התאמת כחתימי מ
אז מפרשני עשייה:
ואקשינ עליה ריז מן
דריב משרן לחברו
דריב המשרן מוח
מן המשרן
המלה ארזא
אז המעה כולו
משרן עליו ושל
על העריון עליו
ויה וזה וזה
על כי אלא על העריו
על וז ריב
(ש) חייב אמי חייב
הזה נסא ריז למלה
אז קבילתא שמואל
בסלע: מפרשני מתני
אז שמואל ואמר א
דאז משרן השקט
אז קבילתא שמואל
בסלע שמואל חייב
אז שמואל וז נאמי
הנדרא דריבא
אז שוה נאמי
קבילתא: מפרשני
המלה אז חביר
המשרן ארזא
ישבע משר מחויר
ריז: אליה ריז קב
ריז: אליה ריז
המלה חבירא אל
המשרן חביר
אז שוה א
שמואל שמואל וז נאמי

(א) גרמיה דחמור כחן וזיל
והשתחא דקיייל דזה נשבע
שאינה נרשמת ונחלף שניהם
נשבעין. הכי קמי ס'.

(ב) דברי רבינו ל"ב קלח
ומזה (לשם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones